Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25961
Copyright: Admont, Benediktinerstift

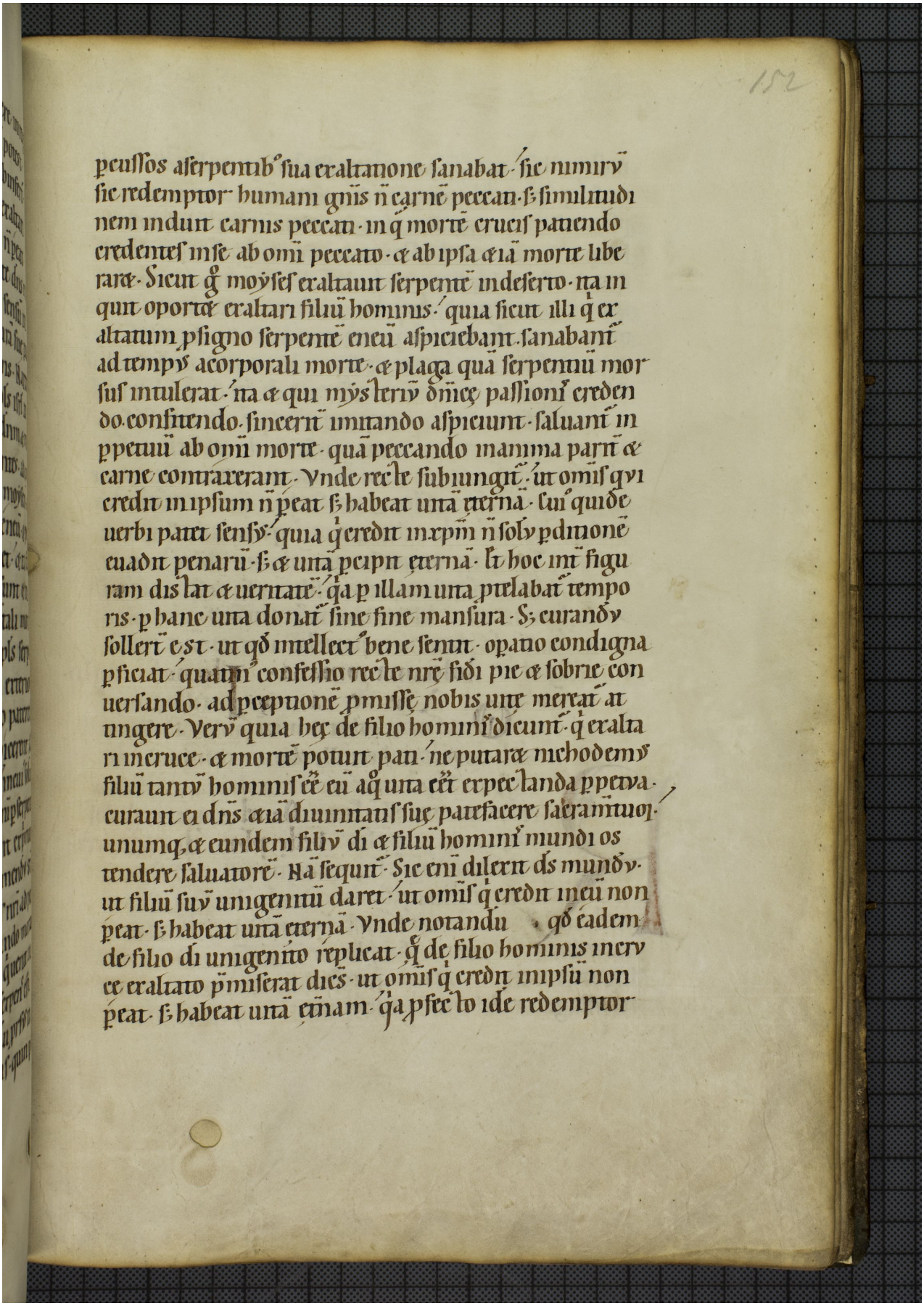

152

pcussos aserpentib' sua exaltatione sanabat. sic nimirū
sic redemptor humani gnis ñ carnē peccati. s̄ similitudi
nem induit carnis peccati. in q̄ mortē crucis patiendo
credentes in se ab omī peccato. et ab ipsa etiā morte libe
rare. Sicut q̄ moyses exaltauit serpentē in deserto. ita in
quit oportet exaltari filiū hominis. quia sicut illi q̄ ex
altatum p signo serpentē eneū aspiciebant sanabantur
ad tempus a corporali morte. et plaga quā serpentū mor
sus intulerat. ita et qui mysteriū dñice passionis credendo
confitendo. sincerē imitando aspiciunt. saluantur in
ppetuū ab omī morte. quā peccando mamma parti et
carne contraxerant. Vnde recte subiungit. ut omis qui
credit in ipsum ñ peat s̄ habeat uitā eternā. cui quide
uerbi patet sensus. quia q̄ credit in xpm ñ solu pditionē
euadit penarū. s̄ et uitā percipit eternā. Et hoc int figu
ram dis lat et ueritate. qa p illam uita prelabat tempo
ris. p hanc uita donat sine fine mansura. S; curandu
sollert est. ut qd intellect bene sentit. opatio condigna
p ficiat. quatin confessio recte nre fidi pie et sobrie con
uersando. ad percptione p missē nobis uite meretur at
ingere. Verū quia hec de filio hominis dicunt. q̄ exalta
ri in cruce. et morte potuit pati. ne putarē nichodemus
filiū tantū hominis esse eū aliqua esset expectanda ppetua.
curauit ei dns etiā diuinitatis sue patefacere sacramentū.
unumq. et eundem filiū di et filiū hominis mundi os
tendere saluatore. Ha sequit. Sic enī dilexit ds mundu.
ut filiū suū unigenitū daret. ut omis q̄ credit in eū non
peat. s̄ habeat uitā eternā. Vnde notandu qd eadem
de filio di unigenito replicat. q̄ de filio hominis in cru
ce exaltato p misserat dicēs. ut omis q̄ credit in ipsū non
peat. s̄ habeat uitā etnam. qa p fecto ide redemptor